

I konsekvens af skattefriheden for de transbestemte sociale ydelser skal der efter den foreslåede ordning ske en nedsættelse af det personfradrag, som ellers tilkommer modtageren af den transbestemte ydelse. Ved beskatningen af den indkomst, som han har udover den transbestemte ydelse, vil han således kun kunne udnytte en forholdsmæssig del af det personfradrag, der ellers ville tilkomme ham. Som følge heraf må de sociale myndigheder af hensyn til skatteberegningen fortsat underrette skattemyndighederne om de udbetalte transbestemte ydelser. Også modtageren må efter årets udløb have en tilsvarende opgørelse fra de sociale myndigheder af hensyn til deres mulighed for at kontrollere skatteberegningen vedrørende deres øvrige indkomst eller for eventuelt selv på forhånd at kunne foretage denne skatteberegning f. eks. med henblik på frivillig indbetaling af restskat inden den 15. marts.

Det må antages, at der alt i alt ved den foreslåede nyordning vil blive opnået en vis arbejdsmæssig besparelse i social- og skatteforvaltningerne set under et.

Nyordningen vil medføre et vist provenutab for det offentlige ved beskatningen af den indtægt, som modtageren har udover den transbestemte ydelse. Provenutabet vil navnlig skyldes, at det efter nyordningen kun vil være selve det beløb, som er udbetalt i transbestemte sociale ydelser (nettoydelser) – ikke tillige et beløb for beregnet skat heraf – der danner grundlag for den forholdsmæssige reduktion af personfradraget. Dertil kommer, at den skattepligtige i visse tilfælde opnår en lavere progression ved beskatningen af de øvrige indkomster som følge af, at de transbestemte ydelser ikke længere skal medregnes til den skattepligtige indkomst.

Det samlede provenutab for det offentlige skønnes på årsbasis at andrage ca. 30 mill. kr.

Når de transbestemte sociale ydelser gøres skattefri, vil den skattepligtige indkomst for personer, der har modtaget disse ydelser, udgøre et lavere beløb end efter de nugældende regler. På de områder af lovgivningen m. v., hvor størrelsen af den skattepligtige indkomst er bestemmende for udmåling af ydelser og lignende, må det derfor overvejes, om reglerne skal ændres. Dette gælder for eksempel reglerne om boligsikring, om uddannelsesstøtte og om betaling for børnehaver- og vuggestueplads.

Der vil senere blive fremsat lovforslag om ændring af sådanne regler i det omfang, det skønnes at være rimeligt.

4. Kredsen af ydelser, der ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst.

Efter den ved lovforslagets § 2 nr. 2 foreslåede nye bestemmelse i ligningslovens § 7, litra v, skal der ikke til den skattepligtige indkomst medregnes understøttelser og andre lignende ydelser, der af offentlige myndigheder og institutioner udredes i henhold til lov om social bistand.

Den nuværende beskatningsordning, der er beskrevet foran under punkt 2, angår understøttelser og andre lignende ydelser af skattepligtig art, der af offentlige myndigheder eller institutioner udredes i henhold til lov om offentlig forsorg, lov om pension og hjælp til enker m. fl. kapitel II, lov om revalidering, lov om mødrehjælpsinstitutioner og lov om børne- og ungdomsforsorg.

Det er kun en del af de understøttelsesydelser, der er tale om efter de nævnte nuværende love, der er skattepligtige. En del af ydelserne er allerede efter de gældende regler skattefri. Skattefriheden er dog kun direkte løvfæstet for enkelte ydelsers vedkommende. Understøttelser i form af natural- og serviceydelser er skattefri efter praksis. Også bestemte ydelser, der tjener til dækning af merudgifter som følge af sygdom, invaliditet m. v. er skattefri. For nogle af disse ydelser findes der lovregler om skattefrihed, for andre ydelser grunder skattefriheden sig på praksis. De lovfæstede fritagelsestilfælde findes i ligningslovens § 7, litra i, der fritager ydelser efter revalideringslovens § 3 (hjælpemidler) og § 4 (hjælp til særlig sygebehandling) og forsorgslovens § 70, stk. 1 a (hjælp til merudgifter for personer under særforborg, der har ophold i eget hjem) og § 73 (hjælp til merudgifter for personer, der i hjemmet forsørger et handicappet barn).

De understøttelser, der er skattepligtige efter den nuværende forsorgslovgivning og dermed omfattet af den under punkt 2 beskrevne beskatningsordning, er de forskellige former for kontanthjælp til underhold, som i trangstilfælde kan ydes efter disse love. Det drejer sig således om den almindelige underholdshjælp efter lov om offentlig forsorg kapitel IV og den udvidede underholdshjælp efter lovens kapitel VII til visse langvarigt syge, værnepligtige m. v. samt tilsvarende underholdsydelser efter de nævnte andre forsorgslove.

Den 1. april 1976 træder loven om social bistand i kraft. Denne lov erstatter de lige nævnte forsorgslove. Den erstatter endvidere lovene om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister og om husmoderafløsning og hjemmehjælp, hvilke love hjemler nogle nu efter praksis skattefri natural- og serviceydelser.